

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 51P/511/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314225373
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Klepáčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1314225373.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Klepáčovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých: F. V., narodený XX.XX.XXXX, bytom Podniková 1, Bratislava, štátne občianstvo SR v zastúpení kolízneho opatrovníka: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X, L., štátne občianstvo SR, a otec - H. V. nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, Y. J. H., štátne občianstvo SR, o zníženie výživného rodiča na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

S účinnosťou od 21.11.2014 je otec povinný platiť na maloleté dieťa F. V., nar. XX.XX.XXXX znížené výživné zo sumy 300,- Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne v pravidelne sa opakujúcich plneniach splatných vždy najneskôr k 15. dňu v mesiaci vopred.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/40/2011-16 zo dňa 28.04.2011 v časti výšky výživného na maloleté dieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania

odôvodnenie:

Otec návrhom na začatie konania (§ 79 ods. 1, 2 zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len OSP) doručeným dňa 21.11.2014 tunajšiemu súdu ako výlučne miestne príslušnému súdu podľa § 88 ods. 1, písm. c) OSPv spojení s § 11 ods. 1 OSP žiadal, aby súd v súlade s § 163 ods. 2 OSP z dôvodu podstatného poklesu príjmov na strane otca zmenil právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/40/2011-16 zo dňa 28.04.2011, v časti výšky výživného otca na maloleté dieťa zo sumy 300 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne s účinnosťou odo dňa podania návrhu.

Vo svojom návrhu otec uviedol, že došlo zmene jeho pomerov aj v osobnom stave uzavretím manželstva dňa 23.08.2014 a k vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti narodením maloletej dcéry Y. V. dňa XX.XX.XXXX.

Matka vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 29.01.2015 uviedla, že tvrdenia otca týkajúce sa jeho neschopnosti platiť výživné nie sú pravdivé, s otázkou posudzovania neschopnosti otca platiť výživné sa zaoberal Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/23/2012, v ktorom rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 3T/23/2012-51, právoplatnosť 11.10.2012, bol otec maloletého právoplatne odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Matka uviedla, že žiadnym spôsobom sa negatívne nezmenila situácia otca oproti stavu, keď naposledy Okresný súd Bratislava III rozhodoval o určení vyživovacej povinnosti otca v konaní vedenom pod sp. zn. 38P/40/2011, v ktorom súd určil otcovi povinnosť prispievať na výživu

maloletého sumou 300,- eur mesačne. Matka uviedla, že otec už raz podal návrh o zníženie výživného na tunajšom súde dňa 07.08.2013 (51P/130/2013) pričom počas konania vzal svoj návrh o zníženie výživného späť a žiadal konanie zastaviť. Matka pracuje ako zdravotná sestra na Klinike detskej hematológie a onkológie v DFNSP a jej základný plat je približne 850,- eur v čistom, ďalšie čiastky tvoria príplatky, takže priemerne zarobí cca 1100,- eur. Súčasne spláca hypotekárny úver 460,- eur, ktorým zabezpečuje bývanie pre seba a maloletého. O maloletého sa riadne stará a jeho potreby sa oproti obdobiu 2014 nezmenili, práve naopak, pri zohľadnení indexu rastu cien sa zvýšili. Maloletý F. je žiakom 4. ročníka základnej školy. V čase, keď sa rozhodovalo v prechádzajúcom rozhodnutí, bol v predškolskej dochádzke.

Na pojednávaní dňa 05.03.2015 otec uviedol, že je ochotný upraviť žalobný petit na zníženie výživného do sumy 150,- eur mesačne z dôvodu, že je zamestnaný s príjmom 960,- eur brutto. Matka s vyjadrením otca súhlasila len čiastočne na zníženie výživného na sumu 200,- eur mesačne. Poukázala hlavne na skutočnosť, že súčasné odôvodnené potreby maloletého sú vo výške 600,- eur mesačne. Kolízny opatrovník sa pripojil k vyjadreniu matky s tým, že je možné v zohľadnení na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa otcovi znížiť výživné na sumu 200,- eur mesačne.

Na zistenie skutkového stavu súd vykonal dokazovanie podľa § 120 ods. 2 OSP.

Súd mal z výsluchu otca na pojednávaní dňa 05.03.2015 za preukázané, že otec je povinný platiť výživné na maloletého vo výške 300,- eur mesačne v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/40/2011-16 zo dňa 28.04.2011. Otec výživné riadne platil, mal aj dlh na výživnom za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody na jeden rok s odkladom a povinnosťou doplatiť dlžné výživné, ktoré doposiaľ nezaplatil. Nové trestné konanie sa voči otcovi nevedie, aj keď naďalej neplatil výživné vo výške určenej súdom. Otec platil do roku 2014 výživné podľa toho ako mu to vychádzalo, od roku 2014 platí výživné riadne. Otec je zamestnaný ako balič v riadnom pracovnom pomere v 40-hodinovom pracovnom týždni, jeho základná mzda je 820,- eur, preukázal to potvrdením zamestnávateľa. Miesto výkonu práce je v K., kde dochádza každý deň sám autom. Býva so súčasnou manželkou v rodinnom dome. Súčasná manželka otca je na materskej spolu s maloletou dcérou otca Y. V., nar. XX.XX.XXXX. Otec uviedol, že prídavky na maloletú dcéru poberá terajšia manželka. O výplatu prídavku v K. nepožiadala, nakoľko neboli vyplnené formuláre zo strany matky maloletého F.. Otec ďalej uviedol, že mu zanikla vyživovacia povinnosť v sume 50,- eur k maloletej X..

Z výsluchu matky súd zistil, že je slobodná, nepridudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť, je riadne zamestnaná, jej čistá mzda podľa nadčasov resp. nočných služieb je 1000-1100 eur, iné príjmy nemá. Maloletý F. má 10 rokov, je žiakom 4. ročníka základnej školy, aktuálne potreby sú vo výške 600 eur, ktoré zabezpečuje matka s pomocou jej matky, lebo otec od decembra určené výživné neplatil riadne, neplatil ho vôbec, riadne začal platiť od januára 2015. Matka uviedla, že otec sa stretáva s maloletým pravidelne.

Z prednesu kolízneho opatrovníka o šetrení pomerov na strane maloletého súd zistil, že neboli zistené žiadne závary vo výkone starostlivosti matky, ktorej je maloletý zverený do osobnej starostlivosti.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním listín tvoriacich súdny spis podľa § 129 ods. 1 OSP, vrátane výplatnej pásky predloženej otcom na pojednávaní bez prekladu z nemeckého jazyka.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/40/2011-16 zo dňa 28.04.2011, právoplatnosť dňa 17.06.2011, súd zistil, že týmto rozsudkom bol maloletý F. zverený do osobnej starostlivosti matky, s povinnosťou matky maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec bol povinný prispievať na výživu maloletého vo výške 300,- eur mesačne. Z odôvodnenia citovaného rozsudku súd zistil, že otec mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej X. s povinnosťou prispievať na jej výživu čiastkou 50,- eur mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 3T/23/2012-51, právoplatnosť 11.10.2012, súd zistil, že otec bol právoplatne odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 51P/130/2013-56 zo dňa 30.09.2013, právoplatnosť dňa 11.11.2013, súd zistil, že týmto rozsudkom bol upravený styk otca s maloletým a bolo zastavené konanie o návrhu otca zo dňa 07.08.2013 na zníženie výživného na maloletého F..

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 16.01.2015 súd zistil, že maloletý je žiakom 4. ročníka základnej školy.

Z rodného listu maloletého súd zistil, že sa narodil dňa XX.XX.XXXX z matky E. J., nar. XX.XX.XXXX a otca H. V., nar. XX.XX.XXXX.

Z tabuľky nákladov na maloletého F. doručenej spolu s vyjadrením matky súd zistil, že priemerné náklady na maloletého matka vyčíslila vo výške 699,50 eur mesačne.

Podľa § 62 odsek 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine), obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 odsek 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 odsek 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 1 Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len citovaného zákona) v spojení s Opatrením MPSVaR č. 186/2013 s účinnosťou od 1.7.2013 tento zákon ustanovuje životné minimum ako spoločensky uznanú minimálnu hranicu príjmov fyzickej osoby, pod ktorou nastáva stav jej hmotnej núdze.

Podľa § 2 citovaného zákona, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

- a) 198,09 eura mesačne, ak ide o jednu pľnoletú fyzickú osobu,
- b) 138,19 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú pľnoletú fyzickú osobu,
- c) 90,42 eura mesačne, ak ide
 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,
 2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 77 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 163 ods. 2 OSP rozsudky o výchove a výživne maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinnosti alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. / veta prvá/

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Zákon o rodine v tretej časti prvá hlava, prvý oddiel upravuje ako samostatný druh vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, pričom v § 62 ods. 1 explicitne vymedzuje okruh osôb oprávnených výživou = t.j. deti rodičov, ak nie sú schopné sa živiť samé a okruh rodičov / matka, otec/ ako osôb povinných výživou. Z povahy výživného je zrejmé, že výživné na dieťa je osobným právom dieťaťa voči rodičom, ktorým vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona, ktorú v prípade, že sa dobrovoľne neplní súd určuje samostatným výrokom a v prípade maloletého dieťaťa spolu s označením osoby povinnej ho preberať za maloleté dieťa od osoby povinnej výživou dieťaťa. Zákonným predpokladom zmeny právoplatného rozsudku o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí preto len úvaha, že doterajšie výživné na maloleté deti je neprimerané, pretože inak by došlo k neprípustnosti reparácie právoplatného rozhodnutia súdu. Zmenu pomerov je súd povinný skúmať na strane všetkých účastníkov konania, t.j. nielen na strane maloletých detí, ako osôb oprávnených výživou, ale aj na strane každého z rodičov, ako osôb povinných výživou, pričom zároveň musí ísť o zmenu tých okolností (na jednej či druhej strane), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozsudku.

V tomto smere ustálená súdna prax vždy považuje za dôvodnú zmenu pomerov vyšší vek dieťaťa, rovnako však aj rozšírenie vyživovacích povinností na strane rodiča ako povinného výživou, ako aj pokles príjmu povinného z objektívnych dôvodov. Pre určenie dôvodnosti zmeny pomerov je vždy rozhodujúca len tá zmena, ktorá nastala po právoplatnosti pôvodného súdneho rozhodnutia, pričom táto zmena pomerov musí byť súčasne v príčinnej súvislosti s preukázaným záverom, že v jej dôsledku je treba zmeniť aj výšku výživného.

Pri rozhodovaní o znížení výživného otca na maloletého súd prihliadal na platnú zákonnú úpravu, podľa ktorej vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia, je stanovená zákonom a pri určovaní jej výšky sa vychádza z individuálnych schopností každého z rodičov primeranosti ich príjmov k dosiahnutému veku, zdravotnému stavu, vzdelaniu, ako aj pracovných možností na trhu práce, pretože výživné na dieťa je najzákladnejším atribútom rodičovských povinností, od ktorej sa odvíja kvalita života maloletého dieťaťa. Základné životné potreby, ako sú strava, bývanie, ošatenie, až po potreby súvisiace so vzdelávaním a všestranným rozvojom osobnosti dieťaťa, sú z hľadiska ich napĺňania a uspokojovania nevyhnutným podkladom pre ďalší rozvoj dieťaťa a jeho plnohodnotné začlenenie sa do spoločnosti a napokon podieľanie sa na jeho vývoji a napredovaní. Plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča nie je bez obmedzení, nakoľko sa odvíja nielen od individuálnych schopností každého z rodičov a potenciality ich príjmov, na druhej strane je obmedzená skutočnými potrebami maloletého dieťaťa rodičov. Rovnako je však obmedzená výška výživného aj počtom a druhom ďalších vyživovacích povinností povinného, pri úprave vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vznik resp. existencia ďalších vyživovacích povinností na strane rodiča k maloletým, resp. plnoletým a nezaopatreným deťom vždy determinujúcim faktorom ovplyvňujúcim právo každého dieťaťa tohto rodiča na v zásade rovnakú životnú úroveň akú dosahuje jeho rodič.

Súd vychádzajúc z vyššie citovanej zákonnej úpravy ako aj zmene okolností, ktoré nastali od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného

došlo k podstatnej zmene osobných pomerov na strane otca z dôvodu uzavretia manželstva ako aj k vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti otca k maloletej dcére, voči ktorej je otec rovnako povinný si plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť podľa § 62 ods. 1 a nasl. Zákona o rodine.

Pri rozhodovaní o návrhu otca bol preto súd povinný na vznik tejto ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca prihliadať, rovnako však bol povinný prihliadať na útlosť veku tohto dieťaťa a výkon celodennej osobnej starostlivosti matky o toto dieťa so skutkovým a právnym záverom, že prevažne otec bude voči tomuto dieťaťu povinný prispievať výživou v peňažnej forme, pretože druhý rodič tohto dieťaťa / matka/ si podľa § 62 ods.4, veta prvá Zákona o rodine plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť k tomuto dieťaťu v prevažnej miere výkonom celodennej osobnej starostlivosti.

Otec v čase poslednej úpravy výživného na maloletého prispieval na jeho výživu do novembra 2010 sumou po 500-700 eur mesačne, po tomto období len sporadicky, pred výkonom trestu OS sa venoval dovozu ojazdených áut zo SRN, postupne sa mu prestalo dariť o. i. aj tým, že otcovi bol uložený súbežne aj trest zákazu vycestovať do SRN po dobu desiatich rokov.

Rovnako mal súd z vykonaného dokazovania preukázaný nárast odôvodnených potrieb maloletého ako osoby oprávneného výživou, ktorému rovnako vzrástli odôvodnené potreby za posudzované obdobie, aj keď podľa vyjadrenia matky len s prihliadnutím k vývoju životných nákladov. V rozhodnej dobe bol maloletý pred nástupom na výkon povinnej školskej dochádzky, jeho zdravotný stav bol dobrý. V súčasnosti je maloletý F. vo veku 10 rokov a je žiakom 4. ročníka základnej školy.

Na strane matky ako osoby povinnej nedošlo k vzniku ďalších vyživovacích povinností a rovnako nedošlo ani k zmene jej osobného stavu, je naďalej slobodná, rovnako nedošlo k podstatnej zmene zárobkových a majetkových pomerov na strane matky, v čase poslednej úpravy výživného bola matka zamestnaná ako zdravotná sestra, jej priemerný mesačný čistý príjem bol 1 100,- eur. Splácala hypotekárny úver za 2-izb.byť pri mesačných splátkach po 509,- eur. Matka s nikým nevedla spoločnú domácnosť.

S poukazom na uvedené súd vyhovel návrhu otca len čiastočne tým, že znížil otcovi výšku výživného na maloletého na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 21.11.2014, s prihliadnutím na súčasné zárobkové a majetkové pomery oboch rodičov za skutkového stavu, že brutto mzda otca je 960,- eur, z ktorej sumy po vykonaní povinných zrážok musí otec prednostne zabezpečiť výživu dvom maloletým a nezaopatreným deťom.

Z tohto príjmu si musí otec sám hradiť všetky náklady vlastnej výživy, vrátane nákladov nevyhnutných pre udržanie si zdroja príjmu zo závislej pracovnej činnosti s miestom výkonu práce v K., preto na strane otca nemožno považovať za dôvodné náklady vlastnej výživy len sumu životného minima = 198,09 eur mesačne, rovnako je otec naďalej povinný doplatiť dlh na výživnom na maloletého F., čo v prípade opätovného porušenia tejto povinnosti na strane otca by viedlo k strate jeho súčasného príjmu a tým k ohrozeniu plnenia, resp. neplneniu jeho zákonnej vyživovacej povinnosti k dvom maloletým deťom. V tomto smere súd apeluje na oboch rodičov, aby vzájomnou spoluprácou a ústretovosťou sa dohodli aspoň o zmene poberateľa prídavku na maloletého.

Za podmienky, že nedôjde k zlepšeniu zárobkových a majetkových pomerov otca, súd považuje zníženie výživného otcovi na sumu 150 eur mesačne za dostačujúcu, toto zníženie spolu s prídavkami od štátu podľa úvahy súdu umožní matke naďalej bez ohrozenia vývoja a zdravia dieťaťa zabezpečovať a uspokojovať maloletému jeho základné potreby nad hranicou životného minima pre nezaopatrené dieťaťa, pričom ostatné odôvodnené potreby maloletého je povinná zabezpečovať vzhľadom na vek dieťaťa aj matka, primerane výške jej príjmov zo závislej pracovnej činnosti., pričom nemožno prehliadnuť skutočnosť, ktorá vyšla najavo za konania vo veci samej, že matka si za cenu vlastného ochudobnenia plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému F. a zabezpečuje maloletému všestranný rozvoj osobnosti dieťaťa pre jeho budúce plnohodnotné začlenenie sa do spoločnosti .

Preto súd vyhovel návrhu otca len čiastočne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) veta OSP, keďže konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním (§ 201 OSP).

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno dôvodiť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP)
- rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).